

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĪETIES!

SESTDIEN

1986. GADA

11. OKTOBRI

Nr. 122 (5506)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

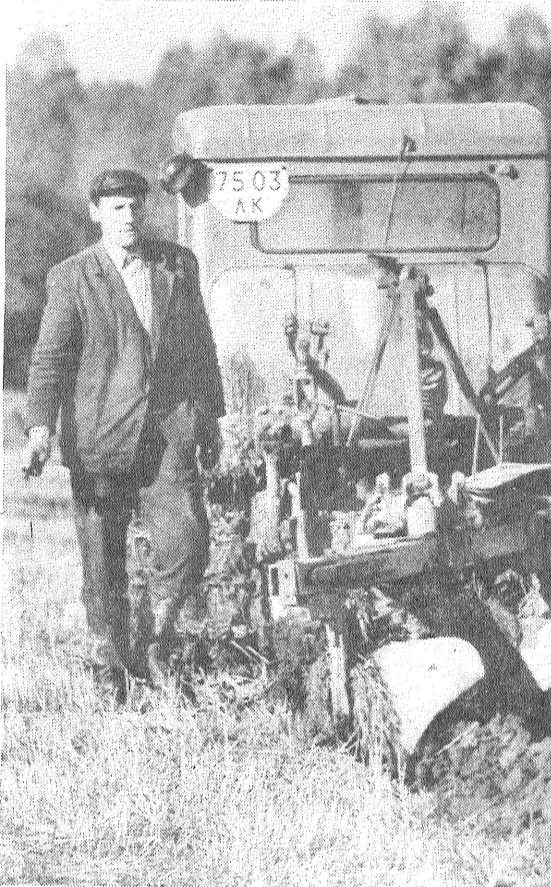
K. Marksa kolhozā ir čaki laudis, taču šī rudens untumi arī te radīja sastrēgumus darbā. Lietus burtiski izmērcēja linkopju ieceres, un, lūk, septembra nogalē līni vēl bija neno-vākti 15 hektāru platībā. Vai dabas stihijai padoties? Nē! Saimniecībā tika mobilizētas pēdējās darbaspēka rezerves — tie bija kantora darbinieki. Kolhoza valdes priekšsēdētāja J. Poāskočiņa un saimniecības partijas komitejas sekretāres J. Klavinskas vadībā uz līnu laukiem devās talcinieki (apakšējais attēls).

Pelēcu pusē spārīgi strādā arāji — veikums ir viens no labākajiem rajonā. Si panākuma kalnāšanās liela loma mehanizatora Leonarda Cepļa (augšējais attēls) cītīgajam darbam.

Pieredzējušais traktorists regulāri pārsniedz maiņu normu, laikaposmā no 22. līdz 28. septembrim viņš arāja rajona

sociālistiskajā sacensībā izcīnīja trešo vietu.

G. KARELA teksts,
J. ZANDES foto

GODAM SAGAIĀDĪSIM LIELĀ OKTOBRA 69. GADADIENU!

Ziņo preses grupas

Joprojām ierindā

Aglonas ciema kultūras namā notika svinīgs pasākums, uz kuru pulcējās Lielā Tēvijas kara veterāni, sovhoza strādnieki un kalpotāji, skolu jaunatne.

Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs pasniedza bijušajiem cīnītājiem Dzmitenes apbalvojumus — Lielā Tēvijas kara II pakāpes ordeņus. V. Solovjovs klātesošajiem pastāstīja par mūsu rajona

izaugsmi pēckara gados, par kara un darba veterānu lielo ieguldījumu kopējā lietā.

Gadi iet, un daudzi kauju veterāni jau pensijā. Taču ierindā viņi ir joprojām — tiekas ar jaunatni, veic lielu darbu militāri patriotiskajā audzināšanā. Ne tikai vīri, arī sievietes saglabā frontes rūdījumu. Piemēram, jo aktīva sabiedriskajā darbā ir pensionētā skolotāja, Lielā Tēvijas kara dalībniece I. Dobro-

hotova. Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskajā vidusskolā ražošanas praktiskās apmācības meistara pienākumus atzīstami veic A. Kudiņš, turpat par sanitāro tehniķi strādā A. Larionovs, bet kara veterāns K. Kraševskis aprūpē meliorācijas sistēmas Aglonas padomju saimniecības tīrums.

P. VAIVODS,
Aglonas padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs, saimniecības preses grupas vadītājs

Plānu — līdz svētkiem

Dzeržinska kolhoza lopkopji piegādes pirmo gadu aizvada istā trieciendarbā — piena un gaļas ražošanā sociālistiskās saistības tiek pildītas ar uzviņu.

Piemēram, saimniecībai šogad jāražo 1260 tonnas piena, taču jau līdz 1. oktobrim guvums bija 1193 tonnas. Protams, ka šādā situācijā varam apsolīt gada plānu izpildīt līdz 20. oktobrim.

Individuālajā sociālistiskajā sacensībā, tā sacīt, gadu miju sasniegusi pirmās klases lopkopības meistare Anna Skutele (Skuteļu ferma): gada saistības — iegūt no savas grupas 92,8 tonnas piena — tika izpildītas septembra beigās.

Līdz padomju tautas svētkiem — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 69. gadadienai — piena ieguves gada plānus apņēmušās izpildīt govju mehanizētās slaukšanas meistares Anna Brice, Monika Mičule (strādā Ozoliņu fermā) un Valentīna Rubīne (strādā Skuteļu fermā).

L. SONDORE,
Dzeržinska kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre, preses grupas vadītāja

Kolektīva pūļu rezultāts

Šī gada deviņu mēnešu valsts plānu gaļas pārdošanā mūsu saimniecība izpildīja par 132 procentiem. Panākums ir kolektīvu pūļu rezultāts, taču īpaši gribu uzteikt centīgākos.

Pieredzējušie cūkkopji Leontīne Dzene, Vilma Babre un Vladislavs Dzenis strādā vecā fermā, kur vēl daudz roku darba, taču pratuši panākt, ka katrs dzīvnieks diennakti pieņemas svarā vidēji par 526 gramiem. Jāpaskaidro, ka apmēram pustūkstoti lielā saime ir dažāda —

nobarojamās cūkas, remontcūkas, sivēni vecumā no diviem līdz četriem mēnešiem.

Lielopu gaļas ražošanā līdzre ir darba veterāne Anna Kuršite. Viņas koptie bullēni diennakti pieņemas svarā katrs vidēji par 776 gramiem. Apzinīgi un prasmīgi strādā arī Olga Brakovska, Valentīna Mačāne un Pēteris Butlers.

Z. BRAKOVSKA,
kolhoza «Dubna» galvenā ekonomiste, saimniecības preses grupas locekle

Miljoniem olu...

Mūsu saimniecība rajona tirdzniecības tīklam dienā piegādā apmēram 28 tūkstošus olu, taču vēl ne vienmēr veikalos šīs produkcijas pietiek. Izeja viena — olu ražošana jāpalielina.

Jau nākamajā gadā plānojam valstij pārdot 8,3 miljonus olu un 50 tonnas vistas gaļas.

Taču mums nav arī šī gada uzdevums — 5,5 miljoni olu un 25 tonnas vistas gaļas. Līdz 1. oktobrim saimniecība bija realizējusi 4,7 miljonus olu un 32 ton-

nas vistas gaļas (putnu gaļas ražošanas uzdevums jau izpildīts par 128 procentiem).

Sagaidot Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 69. gadadienu, saimniecība izvērsās spraiga sociālistiskā sacensība par ražošanas uzdevumu teicamu izpildi un plānu pārsniegšanu. Putnkopji iecerējuši šī gada plānu olu ražošanā izpildīt līdz 1. novembrim.

S. SULTE,
Oškaļna kolhoza galvenā ekonomiste, preses grupas locekle

Izstāde Jēkabpilī

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta mākslinieces Ritas Blaževičas pirmo personālo izstādi skatījām un vērtējām šovasar. Tagad šī izstāde aizceļojusi uz Jēkabpili. Vietējā novadpētniecības un mākslas muzejā apmeklētāji priecājas par R. Blaževičas akvareļiem (īpaši patīk darbs «Dekoratīvs gleznojums par tēmu «Daba» — 1, 2, 3»), zināms pārsteigums ir adreses — rožu, dzintara, sudraba un zelta kāzām, kā arī adreses jubilejam.

Atsauksmju grāmatā (starp citu, arī autore izgatavotā) ierakstīti daudzi cildinoši vārdi. Izteikta vēlšanās šo izstādi redzēt gan Viesīte, gan tālajā Narofominskā.

Lūk, viens atzinums: «Klusībā atliek apbrīnot, cik daudz spēka, izturības un darbīguma var būt mūsdienu sievietē, kurai tāpat kā citām ir gan tiešais darbs, gan ģimenes pienākumi. Cik daudz varam padarīt savā it kā brīvajā laikā!»

K. SOSNOVSKIS

Piedalīsimies grāmatas veidošanā

PSRS un ASV sabiedrības pārstāvju tikšanās Jūrmalā mūsu republikas iedzīvotājos, pateicoties plašajai un objektīvajai informācijai, izraisīja lielu interesi. Jo tā skāra tādas problēmas, kas svarīgas mums visiem.

Lai katram, kas vēlas, būtu iespējams plašāk iepazīties ar Jūrmalas tikšanās materiāliem, pie darba ķērušies mūsu republikas pazīstamākie starptautiskie komentētāji laikraksta «Cīņa» ārzemju informācijas nodaļas vadītāja Edvīna Berķa vadībā. Tiek veidota grāmata, kuras pagaidu nosaukums ir «Dialogi Jūrmalā».

Par to lasītājus šī gada 7. oktobrī informēja laikraksts «Cīņa» rakstā «Kāds vārds par mūsu iecerēm». Tā autors griežas pie lasītājiem ar trim lūgumiem. Pirmkārt, sniegt šīs grāmatas veidotājiem ieteikumus un lūgumus, ko ievietot izdevumā, kam pievērst galveno uzmanību utt. Otrkārt, palīdzēt noteikt grāmatas optimālo tirāžu. Treškārt, piedalīties šīs grāmatas noslēgu-

ma nodaļas veidošanā. Kāds ir jūsu viedoklis par tikšanos Jūrmalā? Kāda ir jūsu attieksme pret kara un miera problēmām? Vai jums ir kādi labas gribas vēļējumi Catokvas institūtam un Eizenhauera institūtam? Un ko mēs visi kopā un katrs atsevišķi varētu darīt, lai stiprinātu mieru un drošību?

Atbildes uz šiem un citiem jautājumiem, kā arī vēlējumus un ierosinājumus grāmatas veidotājiem lūgts iesūtīt laikraksta «Cīņa» redakcijā, vēstules adresējot: 226081, Rīgā, Balasta dāmbī 3, «Cīņai». Lūgts norādīt savu adresi, nodarbošanos, telefona numuru, lai varētu tekstu precizēt, ja tas būs izvēlēts grāmatas noslēguma nodaļai.

Ceram, ka arī mūsu rajona iedzīvotāji aktīvi atsauksies uz aicinājumu izteikt savas domas par PSRS un ASV sabiedrības pārstāvju tikšanos Jūrmalā, sniegs palīdzību grāmatas veidotājiem un rosīgi piedalīsies tās pēdējās nodaļas uzrakstīšanā.

Daudzi labākie

Līvānu stikla fabrikas otrais cehs septembra plānu izpildījis par 101,3 procentiem. Sarazota preču produkcija par 473,7 tūkstošiem rubļu. Tas nozīmē, ka virs plāna dotas preces par pieciem tūkstošiem rubļu.

Ceha priekšnieks Dmitrijs Terentjevs atzīst, ka šo rezultātu sasniegšanā daudz darījuši visi kolektīva locekļi. Par labāko mainu atzīta Antona Vilcāna maina, kura plānu veikusi par 118,9 procentiem. Ziedu vāzes un citus veidojumus ražoja Aleksandra Košejeva brigāde, plāna uzdevumu izpildīja par 133,1

procentu. Krāsainā stikla glāzes veidoja Aleksandrinās Vaivodes brigāde, viņi ar plānu tikuši galā 123,7 procentu apmērā. Bet baltā stikla un kristāla trauki bija Viktora Abrašova brigādes pārzinā, plāns izpildīts par vairāk nekā 122 procentiem.

Produkcijas apstrādē visveiksmīgākā izrādījies Intas Grauziņas maiņa (plāns izpildīts par 105,2 procentiem). Ar augstiem darba rezultātiem var lepoties Viļas Ambrosovas vadītā kristāla apstrādes brigāde, jo uzdevumu izpildīti par 135,8 procentiem.

L. STRODE

Kopējiem spēkiem

Ar labiem rezultātiem lepojas Preiļu sakaru mezgla darbinieku kolektīvs. Panākumu pamatā ir teicama darba tradīcijas, kas izveidojušās gadu gaitā un tagad lieti noder jaunajos saimniekošanas apstākļos.

Veiksmīgi kolektīvam bijuši arī šī gada trīs ceturkšņi. Tarifa ienākumu deviņu mēnešu plāns izpildīts par 100,9 procentiem

(virs plāna — 7 tūkstoši rubļu). Taču vislielāko gandarījumu rada produkcijas apjoma plāna izpilde par 102,4 procentiem un fakts, ka darba ražīgums ir 104,1 procents (pieaugums, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir 5,7 procenti).

Pirms termiņa un kvalitatīvi veikti arī citi uzdevumi.

L. BIRZNIECE

Latvijas KP rajona komitejā

Partijas rajona komitejas ideoloģiskā komisija izskatīja ateistiskās audzināšanas darbu Aglonas vidusskolā un padomju saimniecībā «Aglona».

Tika atzīmēts, ka skolas un saimniecības partijas pirmorganizācijas, neskatoties uz atsevišķām pozitīvajām tendencēm zinātniskā ateisma propagandā, vēl pilnībā neizmanto bagātīgo ideoloģisko formu un metožu arsenālu, kas veicina reliģisko aizspriedumu parvarēšanu, nepietiekami izmanto vietējas iespējas progresīva pasaules uzskata veidošanā un eksakto zinātņu izklāstā par cilvēku, Zemi un citām planētām.

Minētās partijas pirmorganizācijas vāji kontrolē svētku un sadzīves tradīciju norisi, kuras radušās padomju laikā, neveltī pienācīgu uzmanību to organizēšanai.

Komisija rekomendēja komunistiem, visiem Aglonas vidusskolas skolotājiem aktivizēt darbu skolēnu dialektiski materiālistiskā pasaules uzskata veidošanā, ievērojot bērnu vecumu, ieaudzīnot viņos nesamierināmu attieksmi pret mums svešo anti-zinātnisko ideoloģiju, pret jebkuriem tās izpausmes veidiem, ar konkrētiem ciemata dzīves piemēriem audzināt jauno paaudzi padomju internacionālisma garā.

Blakus tematiskiem vakariem un lasījumiem, mutvārdu žurnāliem, disputiem un citiem pasākumiem, kuri jau ir ieguvuši vispārēju atzinību, komisija ieteica — pastiprināt individuālo darbu ar vecākiem, kuri vēl ievēro reliģiskos kanonus un cenšas par tiem ieinteresēt arī savus bērnus. Ar vietējās baznīcas piemēru, neapvainojot ticīgo jūtas, ir svarīgi parādīt katolicisma pielāgošanos mūsu dzīves apstākļiem, jaunās tendences ticības mācīšanā, atklājot to būtību.

Aglonas vidusskolas pedagogu

kolektīvam tas ir pa spēkam. Partijas pirmorganizācijai savā uzmanības centrā pastāvīgi jāpatur zinātniskā ateisma propagandas jautājumi.

Komisija asi kritizēja sovhoza «Aglona» partijas pirmorganizācijas biroja darbu, jo tas maz pēta un analizē reliģisko stāvokli kolektīvā, nepietiekami kontrolē arodbiedrības un komjaunatnes komitejas, atbildīgo kultūras darbinieku veikumu ateistiskās propagandas organizēšanā iedzīvotāju vidū. Šajā gadā partijas birojs ne reizi neizskatīja šo jautājumu savās sēdēs, nenoklausījās atbildīgo darbinieku pārskatus.

Ideoloģiskā komisija pieprasīja partijas pirmorganizācijas sekretāram P. Vaivodam un viņa vietniekam A. Bekim, kurš ir tiešais atbildīgais par plānveidīgu un mērķtiecīgu zinātniskā ateisma propagandu sovhozā, krasi izmainīt sava darba stilu un metodes, uzlika par pienākumu izlabot pieļautos trūkumus. Izvirzīts uzdevums celt ateistiskā darba līmeni, vadoties pēc PSKP XXVII kongresa lēmumiem, ciešāk sadarboties ar sovhoza kolektīvu, plašāk iesaistīt šajā darbā Zinību biedrības lektoros, vidusskolas un internātskolas skolotājus, diferencēti veikt individuālo darbu ar ticīgajiem, nepieļaut padomju likumu pārkāpumus no kulta kalpu puses un atsevišķu cilvēku mēģinājumu apvienot reliģiskās ieražas ar padomju sadzīves tradīcijām.

Komisija izstrādāja un deva partijas pirmorganizāciju sekretāriem, atbildīgiem Aglonas ciema padomes darbiniekiem arī citus priekšlikumus un rekomendācijas zinātniskā ateisma ideju propagandā.

L. GURGANE,

Latvijas KP rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas instruktore

STĀSTA ĀRZEMJU VIESI

DŽINS ATKINSONS:

padomju cilvēki vēlas mieru

Kalifornijas štata simbols — zelta lācēns tagad «mitinās» kolhoza «Ādaži» bērnu dārzā kopā ar lēlēm latviešu tautas tērpos. Šo suvenīru bērniem uzdāvināja ASV Pārtikas rūpniecības un tirdzniecības darbinieku apvienotās nacionālās arodbiedrības delegācijas dalībnieki, kas Padomju Savienībā ieradusies pēc VACP ielūguma. Viesi Latvijā uzturējās trīs dienas, un visas bija piesātinātas ar notikumiem.

Arodorganizācijas prezidenta palīgs Džins Atkinsons bija sajūsmnāts, kad bērnu dārzā ieradās peldbaseinu, deju zāli, ziedmas dāru un medicīnisko kabinētu, labi aprūpētus un jautrus bērnus, kuru uzturēšana šinī «lieliskajā», kā viņš izteicās, iestādē vecākiem — kolhoza biedriem — neko nemaksā.

«Esmu sajūsmā par to, kā šeit audzina bērnus», teica Džins Atkinsons. «Viņi ir sabiedriski,

uzmanīgi viens pret otru, bērniem patīk un viņi grib strādāt.»

Savienoto Valstu arodbiedrības pārstāvji apmeklēja arī fašistiskā terora upuru memoriālo ansambli Salaspilī, kur nolika ziedus.

«Esmu par to, lai cilvēki visās pasaules zemēs, tāpat kā pie jūms, svēti godātu otrajā pasaulē kara kritušo piemiņu», teica Džins Atkinsons. «Sai piemiņai jāklūst par galveno virzošo spēku tautu cīņā par mieru. Seit, Padomju Savienībā, mēs uz zinātniskām par jaunajām mīermīļīgajām iniciatīvām, ar kurām Mihails Gorbāčovs griežas pie visām valstīm. No visas sirds atbalstu šo jauno soli uz savstarpējo saprašanu un kodolbrīvu dialogu. Es personiski pārliecinājos, ka Padomju zemē dzīvo un strādā cilvēki, kuru lielākā vēlēšanās ir celt, audzināt bērnus un vairot katra cilvēka labklājību.»

LATINFORM korespondents

13. oktobrī — Rīgas atbrīvošanas 42. gadadiena

Godina veterānus

Devīnpadsmit gadu vecumā aizgāja Padomju Armijā Antons Strods. Aizgāja, lai ar ieroci rokās cīnītos pret vācu lebrucējiem, kuri tik nodevīgi bija ielauzušies Padomju zemē. Sīvajās kaujās norūdījās jaunā karavīra raksturs. Pa kauju ceļiem, pa Baltijas atbrīvošanas ceļiem viņš gāja, lai savas kara gaitas beigtu Kurzemē.

Pārnāca Antons Strods no kara un sāka apstrādāt zemi, kopt un lolot to. Laudis atzinīgi novērtēja viņa labsirdību, krietnumu, darbīgumu, un, kad 1949. gadā nodibinājās neliels kolhozs, Antonu Strodu ievēlēja par tā priekšsēdētāju. Pēc tam veterāns strādāja dažādos amatos, taču vienmēr ticās pie laudim, pie dzimtas zemes, strādāja miera un laimes vārdā.

Mūsu kara veterānu biogrāfijas! Cik pārdzīvojumiem bagāts ir katrs viņu dzīves svarīgākais posms, cik strāuji viņu dzīves ceļu pagriezieni!

Ar lepnumu par saviem vectēviem un tēviem runāja mūsu, Priekuļu atsongadīgās skolas, pionieri svinīgajā līnijā 2. oktobrī — Vissavienības pionieru marša starta dienā. Šis maršs ir veltīts Lielā Oktobra 70. gadadienai. Tie bija nealzmirstami svētki, kuri vēlreiz apliecināja mūsu godbijību un lepnumu par tiem, kuri nosargāja mūsu mierīgo dzīvi drausmajos kara gados.

Par goda viesiem svētkos kļuva Lielā Tēvijas kara veterāni Antons Strods, Jānis Pastors, Jānis Stabulnieks un Antons Pastors. Viņi saņēma augstus Dzimtenes apbalvojumus — Tēvijas

kara I vai II pakāpes ordenus. Augstos apbalvojumus kara veterāniem pasniedza partijas rajona komitejas otrs sekretārs P. Romanovs. Viņš, kā arī kolhoza «Sarkanā ausma» partijas pirmorganizācijas sekretāre N. Pīzele un visi svētku dalībnieki sirsnīgi apsveica bijušos Dzimtenes aizstāvjus, pasniedza viņiem ziedus un novēlēja labu veselību un laimi.

Pēc tam pionieru svinīgajā līnijā skolēnus uzrunāja kara veterāni. Un, kā vienmēr, visi kopā nofotografējās.

B. JOKSTE,

Priekuļu atsongadīgās skolas direktore, Saunas ciema padomes deputāte

ATTEĻA (no kreisās uz labo): Jānis Pastors, Antons Strods, Jānis Stabulnieks, Antons Pastors.

J. Silicka foto

VAROŅU FLOTILE

Okeāna peldošās zivju fabrikas «Nikifor Pavlovs» apkalpe pēc atgriešanās no Atlantijas ik reizes atnāk uz Rīgas jūras pasažieru staciju, pie kuras fasādes piestiprināta piemiņas plāksne. Tā ir viena no Latvijas galvaspilsētas svētajām vietām, kur zvejnieki allaž noliek ziedus.

...1944. gada 13. oktobrī padomju karavīri, kas atbrīvoja Rīgu, izgāja Daugavas krastā tai vietā, kur tagad uzcelta jūras pasažieru stacija. Vecākais seržants Nikifors Pavlovs zvejnieku laivā pārcēlās uz upes kreiso krastu un pa radio korigēja mūsu bateriju artilērijas uguni. Varonīgais sakarnieks nenodzīvoja līdz uzvaras dienai, viņš krita kara pēdējās dienās. Pēc nāves viņam tika piešķirts Padomju Savienības Varoņa nosaukums.

Rīgas darbaļaudis godina drosmīgā karavīra piemiņu. Nikifora Pavlova vārdā nosaukta iela Kenģaraga dzīvojamā namu masīvā. Pilsētas Tautas deputātu padome uzaicināja varoņa ģimeni no Al-taja novada pārcelties uz pastāvīgu dzīvi kādā no šajā ielā uzceltajiem jaunajiem namiem. Pēc Latvijas zvejnieku lūguma viriškīgā sakarnieka vārdā nosaukts supertraleris — peldošā zivju fabrika.

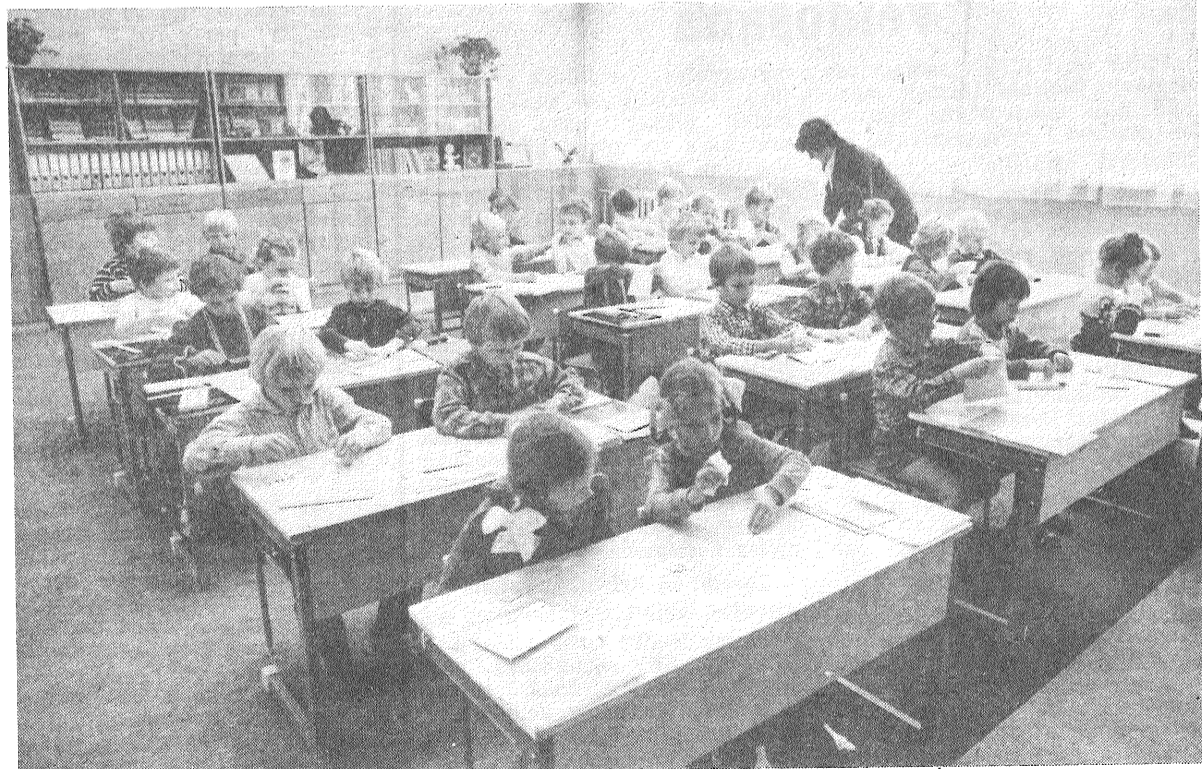
Vienā no kuģa labākajiem saloniem iekārtots muzejs, kurā apkopot materiāli par padomju karavīru varondarbiem Lielā Tēvijas kara gados. Te ir arī varoņa fotogrāfijas, dokumenti un personiskās mantas. Pie Nikifora Pavlova portreta jaunajiem jūrniekiem svinīgi izsniedz partijas un komjaunatnes biedra kartes.

jaunieši tiek uzņemti zvejnieku saimē, tiek rīkotas tikšanās ar kara veterāniem un jauniesaukto pavadišana Padomju Armijā.

Okeāna supertraleris «Nikifor Pavlovs» ietilpst varoņflotilē. Tā Latvijas jūrnieki un zvejnieki sauc kuģus, kam doti varoņu vārdi. Okeānu plašumos vago Padomju Savienības Varoņa Iman-ta Sudmaļa, viņa cīņasbiedru Džema Bankoviča un Malda Skreijas, lidotāja Sergeja Luļina, sanitārās instruktora un divīzijas laikraksta redakcijas darbinieces Zentas Ozolas, divkārtējā Padomju Savienības Varoņa Nelsona Stepanjana un Liepājas varonīgās aizstāvēšanas operāciju vadītāja ģenerālmajora Nikolaja Deda-jeva vārdā nosauktie kuģi. Varoņu vārdi uz mūžu ierakstīti apkalpu sarakstos, bet viņu alga ik mēnesi tiek ieskaitīta Miera fondā.

D. GEFTERS,

LATINFORM korespondents

Pēc kritikas

Stāvoklis uzlabojas

Šī gada 18. septembrī laikraksta «Leņina Karogs» 112. numurā ievietotajā kritiskajā materiālā «Jau ziema klauvē pie durvīm» bija izteikts pārmetums rajona agrorūpnieciskajai apvienībai par siltummezglu ietilgušo remontu kolhozā «Dubna».

Atbildot uz kritiku, ziņoju, ka patiešām, kolhoza «Dubna» ciemata centrālās katlu mājas remonta ietilga agrorūpnieciskajai apvienībai pakļauto dienestu valnas dēļ.

Pašlaik veicam intensīvus darbus. Divi katli «Minska-1» jau ir darba kārtībā, bērnu dārzam tiek padots siltums. Šis saimniecības pieteikumi uz ūdensvadu armatūru nav pilnīgi apmierināti, tāpēc ka pietrūkst nepieciešamo rezerves daļu.

J. VUCĒNS,

rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs

Latvijas PSR Vietējās rūpniecības ministrijas skolu un bērnu mēbeļu ražošanas apvienības speciālisti izstrādājuši jaunu mēbeļu komplektu klasēm, kurās mācīsies sešus gadus vecie bērni.

Kompleksā ietilpst ne vien samazinātu izmēru soli un krēsls, bet arī gultas, plaukti un rotaļu istabas mēbeles. Pirmie šādu mēbeļu paraugi ievietoti divās Rīgas 7. vidusskolas klasēs.

Ar jauno gadu apvienībā šos ērtos un kompaktos komplektus sāks ražot masveidā.

Uzņēmuma kolektīvs sekmīgi izpildījis astoņu mēnešu plāna uzdevumu un papildus izgatavojis skolu un bērnu mēbeles par 148 tūkstošiem rubļu.

Katru gadu tiek atvērta jaunas skolas un bērnu dārzi, klasēs atjaunina inventāru, tāpēc mēbeļnieku darba apjoms pastāvīgi aug. Piemēram, bērnu dārzu mēbeļu izlaide līdz šīs piegādes beigām plānots palielināt trīs reizes.

ATTEĻA: Rīgas 7. vidusskolas klasē, kur mācās sešus gadus vecie bērni, ievietotas jaunās, ērtās mēbeles.

V. ĻISICINA foto (LATINFORM)

—NAV un tuvākajā laikā nebūs — tieši tādu atbildi mēs dzirdam no pārdevējiem, kad apjautājamies par iespējām iegādāties kādu sev vajadzīgu mantu. Parāk bieži veikalos izskan šī noraidošā forma. Samērā divaini. Vēl jo vairāk tāpēc, ka lielā daļā gadījumu mēs neilgojamies pēc dārgiem izstrādājumiem, bet gan pavisam ikdienišķām un parastām lietām, piemēram, bērnu apaviem, vilnas audumiem, iecienītajām «Asotes» vējjakām, burku metāla vāciņiem, piena kanniņām un tā tālāk.

Nu ko, deficīts? Visvarenais neiznīcināmais deficīts. Kāda ir situācija iedzīvotāju apgādē ar tautas patēriņa precēm mūsu rajonā un kāds ir jebkuras preces ceļš līdz pircējam, līdzam patstāstīt rajona patēriņtāju biedrības valdes priekšsēdētāju KĀRLI NEICGALI.

Jebkuras lētas vai dārgas preces ceļš uz veikalu plauktiem sākas ražošanā. Pagaidām ar ražotāju veikumu vēl ne tuvu neesam apmierināti. Pārsteigumu izraisa tas, ka daudz tiek runāts par to, ka tirdzniecības darbinieki slikti pēta pieprasījumu, taču ražojot netiek ņemti vērā nekādi aptauju rezultāti. Un viss paliek pa vecam. Lūk, daži pavisam svaigi piemēri no rajona tirdzniecības uzņēmumu ikdienas. Tikai par vienu piekto daļu tiek apmierināts pieprasījums pēc «Asotes» vējjakām. Arī piedāvātais daudzums pasūts galīgi acgārnī — vīriešiem domātie modeļi spilgti dzeltenās vai rozā krāsās, bet sievietēm tumši zilā. Jau sen novecojuši ir starpsezonu mēteļu modeļi sievietēm. Pieprasījums pēc zīda un kokvilnas kleitām un halātiem parasti tiek apmierināts tikai par 50—60 procentiem. Tikai par 5 vai

bija 341 nosaukums. Vai nav pārāk daudz? Tikai viena trešā daļa no šī klāsta bija paaugstināta pieprasījuma preces, pārējās — visparastākās ikdienā lietojamās mantas.

Līdzīga aina ir arī kaimiņu rajonos, praktiski visā republikā. Tāpēc neko nevar līdzēt arī slēdzot līgumus, jo trūkstošās preces tiek limitētas. Gada laikā situācija (atkarībā no rūpnieku centības) nedaudz mainās.

su zemes vajadzības pēc modernas tehnikas un iedzīvotāju pieaugošu pieprasījumu pēc dažādām precēm, lai likvidētu to deficītu tautas saimniecībā.»

Visas iepriekš minētās tā sauktās šaurās vietas preces ceļā līdz pircējam ir atkarīgas no ražotājiem. Taču līdzko prece nokļūst bāzē, viss tiek nodots tirdzniecības darbinieku ziņā. Un tad nu sākas raizes ar transportu. Preču apgrozījums ik gadus pieaug par

miem, nekavējies ar transportu. Lai uzlabotu pilsētu un lauku veikalu apgādi, no ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības tika atdalīta vairumtirdzniecības bāze (tās vadība uzticēta Jānim Koroševskim), kura turpmāk nodarbosies ar preču saņemšanu, sadali un izvešanu. Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības ziņā būs tirdzniecības organizācijas tehniskie jautājumi, tirdzniecības kultūra, sortimenta komplektēšana un kadru audzināšana. Jācer, ka šāda darbu sadale palīdzēs izvairsties no deficīta mākslīgas radīšanas.

Pirmkārt, otrkārt, treškārt...

Tautas patēriņa preces: kā rodas deficīts?

6 procentiem gadā atjaunojas sieviešu modeļpavu sortiments, un tas ir nepiedodami maz. Bet vissarežģītākā situācija izveidojusies ar bērnu apaviem un apģērbiem. Soruden, piemēram, nebija iespējams apmierināt visus gribētājus ar 32., 34. un 36. izmēra skolēnu uzvalkiem, nemaz nerunājot par kurpītēm un zābaciņiem, kuru hronisko trūkumu nākas izjust jau vairākus gadus.

Līgumi ar vairumtirdzniecības bāzēm tiek noslēgti gada sākumā. Un parasti jau gada sākumā zināms, kādu preču pietrūks. Šogad nevarējām apmierināt pieprasījumu par 2,5 miljoniem rubļu. Trūkstošo preču sarakstā

Ierobežotas ir iespējas vajadzīgo apmaiņas ceļā saņemt arī no Baltkrievijas, Ukrainas un citām kaimiņu republikām. Godīgi jāatzīst, ka viens no galvenajiem iemesliem tam ir mūsu rūpniecības ražojumu zemā kvalitāte. Tieši tāpēc gribas citēt PSKP CK 1985. gada aprīļa Plēnumā M. Gorbačova teikto: «...Produkcijas kvalitātes maksimālai paaugstināšanai jābūt ekonomiskās politikas centrā. Kvalitāte un vērtējamība — tāds patlaban ir mūsu lozungs. Atrisinot kvalitātes problēmu, varēs atrisināt arī kvantitātes problēmu. Tas ir vienīgais drošais ceļš, kas ejams, lai arvien pilnīgāk apmierinātu mū-

5—6 procentiem, bet benzīna fondi paliek iepriekšējā līmenī. Kā izliedzēties?

Kolhozi un padomju saimniecības piedāvā savu transportu. Taču līdz ar to viss sarežģijas. Lauku veikaliem preces tiek vestas centralizēti pēc iepriekš apstiprināta grafika, kur noteikts, ka pārtikas produktus veikals saņems vienu reizi nedēļā, rūpniecības preces ik pārnedēļas. Veikalu vadītāji attiecīgi plāno pasūtījumus. Izveidot krājumus pāris mēnešiem arī nav iespējams. Tāpēc, lai nerastos mākslīgs deficīts, kolhoziem un padomju saimniecībām jābūt atsaucei uz tirdzniecības darbinieku lūgu-

Viens iemesls, otrs, trešais... Aizbaidinās ražotāji, aizbaidinās tie, kuri piegādā izejvielas, materiālus un, iekārtas, sagatavo kadrus, veic pētniecības vai organizatorisko darbu. Taču pircēju pretenzijas par to, ka nav iespējams iegādāties labu trikotāžu, līnu vai vilnas audumus, ādas un gumijas apavus, arī dažas citas preces, saņem tirdzniecības darbinieki. Protams, viņi mums ir visvieglāk sasniedzami. Tomēr neaizmirsīsim, ka varbūt mēs paši, savu tiešo darbu par roku galam veicot, radām lieliskus apstākļus plaukt un zelt visvarenajam deficītam.

K. NEICGAĻA stāstījumu pierakstīja L. STRODE

Pārkārtošanās — panākumu ķīla

Arī mūsu kolektīvā vēl var sāpt cīvēties, kuri prasa: «Kas ir pārkārtošanās? Ar ko to sākt?» Atbildes uz šiem jautājumiem sniedza PSKP CK ģenerālsekretārs M. Gorbačovs savā 14. Habarovskas novada partijas organizācijas aktīva sanāksmē 1986. gada 31. jūlijā: «Mēs Centrālajā komitejā, Politbiroja domājam tā, ka pārkārtošanās, viss pārkārtošanās darbs jāmas sākam pašam ar sevi, ar savas pilsoņa pozīcijas noteikšanu, aktivizējot savu politisko darbību un darbu, dziļāk apzinoties atbildību par uzticētajiem pienākumiem, par galarezultātiem. Manuprāt, tam jābūt pilnīgi skaidram. Vienkāršais veselais saprāts to pasaka — nevienam nevajag rādīt kaut kur uz augšu vai uz leju, vai sānis — pa labi vai pa kreisi. Vispirms jautājums jāzūdo sev pašam, vispirms sev pašam jāizvirza uzdevums visu darīt pēc labākās sirdsapzinības, dziļi apzinoties atbildību pašam avā priekšā un tautas priekšā. Ja tas viss tiks darīts, tad arī pārkārtošanās veiksies. Neviens nevar un nedrīkst palikt sabiedrības sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanas procesa ceļmalā.»

Pārkārtošanās problēmas, manuprāt, pastāv katrā kolektīvā. Tās ir arī mūsu iecirknī, kas ražo galdniecības izstrādājumus. Visumā pārkārtošanās programmu visi saprot pareizi, arī darba tempi apmierina. Starp labākajiem strādniekiem jānosauc Ivans Vojevoda, Kazimirs Ozols, Valentīna Kudinova, Nina Šlahta. Pārkārtošanās viņi uzsāka ar sava darba kritisku izvērtējumu, un, vadoties no tā, taisnīgi ir viņu prasījums attiecībā pret citiem kolektīva biedriem.

Diemžēl ir arī cita ļaunu kategorija, kura isti neizprot sabiedrībai izvirzītos pārkārtošanās uzdevumus. Lai neapvainojas, bet es teikšu atklāti. Mašīnstrādnieku brigadieris J. Bogdanovs kombinātā strādā gandrīz jau septiņo gadu. Šķiet, kam gan citam, ja ne Leonīdam Fedotovičam ir jāpārzina darbu organizācija iecirknī. Kurš gan cits, ja ne viņš labāk zina, ka struktūrvienībā nav iespējams uzskaitīt katru strādnieka ieguldījumu kopējā

lietā. Zina, bet neieklausās rekomendācijās un nedod katram strādniekam konkrētu dienas uzdevumu. Viņš nekontrolē arī to izpildi. Bet uzskaites un kontroles trūkums nodara zaudējumus ne tikai viņam, bet visam kolektīvam, kuru viņš vada. Nezinot, cik detaļas izgatavo strādnieks vienā vai otrā operācijā, nevar

Vēstule redakcijai

sastādīt pilnīgu iecirkņa grafiku. Tiek pārkāpts darba rādītāju salīdzināšanas princips, apkopojot sacensības rezultātus, kas, protams, noved pie tā, ka zūd pašu strādājošo interese par savu veikumu. Protams, nedrīkst dzīvot ar domu, sak, pārkārtošanos lai veic citi.

Diemžēl šādas domas piekritēji ir arī starp dažiem meistariem. Baidoties aizskart sliņķa «demokrātiskās tiesības», daži no viņiem zaudē savu principālītāti. Runājot par patiesu demokrātiju, teikšu, ka patlaban partija daudz dara tās paplašināšanā un padziļināšanā mūsu valstī. Bet, rūpējoties par demokrātijas attīstību darba kolektīvā, nedrīkst aizmirst M. Gorbačova vārdus, ka demokrātiju nedrīkst jaukt ar visatļautību, anarhiju un demagogiju.

Pārkārtošanās svarīga loma ir darba ražīguma celšanā, produkcijas kvalitātes uzlabošanā, morālajai un materiālajai stimulēšanai pēc sociālistiskā taisnīguma principiem. Šo jautājumu risināšanai lielu uzmanību veltī kombināta partijas pirmorganizācija un vadība, kā arī iecirkņa kolektīvs, kurā es strādāju.

Iecirknī ir lieviests vienotais brigādes darbuzdevums, kas ļāva leinteresēt kolektīva biedrus par kopējā darba rezultātiem. Šī forma būtu iespējama, ja nebūtu trūkumu, kuri, pēc manām domām, vēl ir. Brigādes darbuzdevums nav iedomājams bez darba līdzdalības koeficienta. Sakarā ar to, ka brigadieris neveic katru strādnieka izgatavoto detaļu uzskaiti, brigāžu padomes nevar objektīvi noteikt katru darba līdzdalības koeficientu. Tas savukārt noved pie nolīdzināšanas darba apmaksā, veicina liekēžu

rašanos kolektīvā. Reizēm arī brigāžu padomēs iekļūst neprincipāli, neobjektīvi ļaudis.

Uzskatu, ka šajos jautājumos arī pašam kolektīvam, kā to prasa likums, vajag parādīt lielāku prasījumu pret brigadieriem un meistariem, būt principiāliem cilvēku izvirzīšanā brigāžu padomēs un citās sabiedriskās organizācijās.

Produkcijas kvalitātes problēmu risinājums nav atkarīgs tikai no mūsu iecirkņa kolektīva pūlīņiem. Ne mazāka loma šeit arī kokmateriālu piegādātājiem. Tā kā nebija pienācīgas saņemto materiālu kontroles, pie mums nereti nonāca kokmateriāli, kas neatbilda valsts standarta prasībām. Tas radīja lielu nervozitāti darbā un līdz ar to neveicināja efektīvu cīņu par ekonomiju. Vadoties pēc PSKP XXVII kongresa lēmumiem, kombināta administrācija paaugstināja prasības pret piegādātājiem, pastiprināja kontroli.

Svarīgs ir arī ritmiskuma faktors. Bet ritmu nosaka ne tikai strādnieki, tas ir atkarīgs no iekārtu tehniskā stāvokļa. Pamatojot pretenzijas strādnieki izsaka, piemēram, pret kombināta galvenā mehāniķa dienestu. Ilgāku laiku žāvēšanas nodaļas normālu darbu traucēja nesalabotā celtna sija. Darbā radās pārtraukumi, kuri izraisīja ražošanas aritmiju ne tikai mūsu iecirknī, bet arī visā māju būves cehā. Pēdējos mēnešos celtna sijas remonta jautājums kļuvis sevišķi sāpīgs. Tagad šis darbs tuvojas beigām. Tomēr remontdarbu laikā bija jūtams šī dienesta darbinieku inertums un neieinteresētība ātrākā remonta pabeigšanā.

Kā jau jebkurā kolektīvā, arī pie mums ir ne mazums trūkumu. Par tiem ir jārunā, jāatrod iespējas no tiem ātrāk atbrīvoties un jāpanāk, lai tie vairs nekad neatkārtotos. Labu cilvēku un labu darbu mums arī ir ne mazums. Katrs iecirkņa strādnieks un inženierietniskais darbinieks šodien atrod savus ceļus partijas plānu īstenošanā.

M. JEFREMOVS,
LEMBK māju būves ceha galdniecības izstrādājumu iecirkņa priekšnieks.

Izmanto plakangriežus

IVANOVA. Zeme ir ne vien jāaudzē, bet arī jāaiszargā. Tā rīkojas Rodņiku RARA kolhozā «Vozroždenije», kur zeme par tai vēltītajām rūpēm laukkopjiem «atmaksā» ar augstām ražām. No katra hektāra tur novākti 300 centneri kartupeļu, un šo rezultātu saista ar augsnes aizsardzības sistēmas ieviešanu zemkopībā. Augsnei saimniecībā ir visai plāns auglīgais slānis. Tāpēc, augsni uzart ar arklus, ne-

izdodas novērst humusa sajaukšanos ar podzolu, kurā ir maz barības vielu. Lai to novērstu, tradicionālo arklus vietā sāka izmantot plakangriežus, dziļirdinātājus un citu preterozijas tehniku. Līdz ar to lietainā vasarā, piemēram, tādā, kāda bija šogad, ūdens ātrāk filtrējas, bet sausā gadā — gluži pretēji — mitrums ilgāk saglabājas augsnes auglīgajā virskārtā.

TASS

Zvejnieku kolhozā «9. Maijs», kas ir viens no lielākajiem republikā, rudens ir spraigs darba laiks gan kuģu apkalpēm, gan arī krasta ļaudim. Katru dienu no saimniecības ostas uz zveju Rīgas jūras līci un Baltijas jūrā izbrauc seineri un traleri. Grūtajos meteoroloģiskajos apstākļos — gandrīz katru dienu plosās stipras vētras — seineru apkalpes zvejo, izmantojot katru labā laika stundu. Kolhoza zivju pārstrādes kompleksa cehos izgatavo dažādu produkciju: konservus, kūpinātas, sāļtas un svaigi saldētas zivis.

Aug un kļūst skaistāks kolhoza zvejnieku ciemats Mangašatā. Izauģuši jauni dzīvojamie nami, ir savs kultūras un sadzīves pakalpojumu centrs. Nesen nodots ekspluatācijā daudzstāvu dispečerkorpuss, kur tagad atrodas visi saimniecības dienesti, kas saistīti ar flotes ekspluatāciju.

Labas vēstis pienāk pa radio no Atlantijas okeāna. Tur lomus velk kolhoza «9. Maijs» ekspedīcijas zvejas traleri. Okeāna reģižerortraleru «Zemgala» un «Spidola» apkalpes pirms termiņa izpildījušas piecgades pirmā gada uzdevumus.

ATTELOS: kolhozā «9. Maijs» ražo bagātīgu konservu sortimentu; jaunais zvejnieku ciemats.

J. Krūmiņa foto (LATINFORM)

Vagons... par pudeli

Rīgas 2. preču stacijas priekšniekam J. Lomakinam un Rīgas apvienības «Sarkanais kvadrāts» apgādes nodaļas priekšniekam G. Cašam uzlikti stingri partijas sodi. Kad uzņēmumam piegādes plāna izpildei steidzami vajadzēja papildu vagonu, uzņēmīgais apgādes darbinieks neatrada neko labāku kā izmantot «grādīgo». To «realizēja» turpat uz vietas, neizņemot no vagona

jau bijušā stacijas priekšnieka kabineta.

— Pēdējos gados mēs kaut kā bijām pieraduši pie šāda veida «savstarpējiem ražošanas pakalpojumiem», — stāsta apvienības partijas komitejas sekretāra vietniece A. Dobrovenska. — Sievietēm — smaržas vai konfekšu kārbas, bet ar vīrieti, no kura ir atkarīgs uzņēmumam svarīgā jautājuma atrisinājums, var un va-

jag izdzert pudeli. Bet ja padomā, tad tas ir visistākais kukuļis, turklāt vainu pastiprina žūpošana darbā. Vismaz mūsu kolektīvā tieši tā novērtēja G. Caša lielo pārkāpumu.

Stacijā stingri kontrolē, kā tiek izmantots katrs vagona, enerģiski cīnās pret žūpību. Jo konsekvēntāka un neatlaidīgāka būs šī cīņa, jo ātrāk mēs atbrīvosimies no kaitīgā nesenās pagātnes mantojuma.

V. TEROGANESOVS,
LATINFORM korespondents

